

کارگزاران

حزب کارگزاران سازندگی ایران

رئوس سیاست‌های راهبردی

حزب کارگزاران سازندگی ایران

برای آینده کشور

در آستانه انتخابات ریاست جمهوری

مصوب شورای مرکزی حزب

۳۰ دی ماه ۹۹

به نام خدا

مقدمه

در آستانه برگزاری انتخابات ریاست جمهوری و استقرار دولت سیزدهم، به منظور تبیین سیر تحولات آینده ایران، تثبیت آثار مقاومت ملت و بهره‌گیری از دستاوردهای آن، ضرورت خنثی‌سازی تحریم‌های ظالمانه نظام سلطه، مقابله فراگیر و کارآمد در برابر بدعهدی‌های دولت آمریکا، پاسخگویی به دغدغه دلسوزان و سیاستمداران خدوم کشور و حل و فصل مشکلات مزمن اقتصادی و اجتماعی، اهم تکالیفی که بر دوش دولت آینده قرار خواهد داشت، بدین شرح اعلام می‌شود:

- تنظیم روابط سیاسی - اقتصادی - بین‌المللی و منطقه‌ای کشور بر پایه سه اصل عزت، حکمت و مصلحت نظام
 - حل مشکلات حاد اقتصادی و معیشتی مردم
 - پی‌ریزی و ریل‌گذاری فرایند توسعه پایدار کشور تا سال ۱۴۲۰
- حزب کارگزاران سازندگی به عنوان حزب «فن‌سالار» که حامل بخش قابل توجهی از تجارب کارشناسی و مدیریتی است، در شرایط کنونی، توسعه اقتصادی کشور را ضرورتی اجتناب‌ناپذیر و راهبردی مهم برای آینده کشور و تقویت اعتماد فیما بین حاکمیت و جامعه تلقی می‌نماید و برای تحقق آن، رئوس سیاست‌های راهبردی خود را با التزام به ضرورت‌ها و لوازم تحقق آن پیشنهاد می‌نماید.
- در منظومه سیاست‌ها و راهبردهای پیش رو، عمدتاً به خطوط کلی و رئوس برنامه‌ها اشاره شده است و سایر برنامه‌های مصوب نباید در تعارض با این برنامه باشد.

اجرای راهبرد محوری «توسعه اقتصادی ایران» متکی به چهار اصل مقدماتی به شرح زیر است

- **اصل اول:** توسعه اقتصادی ایران به عنوان «سیاست راهبردی و محوری نظام جمهوری اسلامی» برای بیست سال آینده کشور تعیین گردد. دیگر سیاست‌های کشور از جمله سیاست‌های داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی ایران به گونه‌ای تنظیم، تصویب و اجرا شود که نه تنها در تقابل این راهبرد نباشد بلکه برای تحقق آن دشواری‌های پنهان این راهبرد را تسهیل نماید.
 - **اصل دوم:** روابط منطقه‌ای و بین‌المللی ایران با عبور سرفرازان نظام جمهوری اسلامی از عصر پایداری و مقاومت، باید وارد مرحله تعامل گسترده و سازنده خود با سایر کشورها گردد.
 - **اصل سوم:** منابع انسانی، کارشناسی و مدیریتی کشور در بخش‌های دولتی، عمومی و خصوصی فارغ از هرگونه تمایل و گرایش سیاسی - ایدئولوژیک باید در خدمت برنامه‌های توسعه قرار گیرد.
 - **اصل چهارم:** نظر به اهمیت و نقش محیط زیست جهانی و منطقه‌ای و تأثیر آن بر زیست بوم سرزمین ایران، تعهد به الزامات آن باید مورد توجه قرار گیرد.
- امید است رؤس سیاست‌ها و محورهای ذیل آن بتواند مورد توجه مقامات عالی نظام، دولتمردان، سیاستمداران و کارشناسان برجسته کشور قرار گرفته و با بررسی نقادانه آن به راهکارهای جامع‌تری برای بهبود زندگی شهروندان و توسعه پایدار و پیشرفت آینده ایران دست یابیم.

اقتصاد و توسعه - اولویت نخست

استمرار و تشدید رکود تورمی در کشور ناشی از اعمال تحریمهای بی سابقه و نیز سوء تدبیرها و ناهماهنگی های داخلی، مشکلات حادی را برای مردم و کشور ایجاد کرده است. عدم توازن در درآمد و هزینه های خانوار، افزایش بیکاری، مهاجرت نیروهای متخصص، کسری سنگین بودجه دولت، بی ثباتی بازار و نیز عقب افتادگی کشور در اجرای برنامه های توسعه، از جمله عدم دستیابی به اهداف سند چشم انداز ۱۴۰۴، ایجاب می کند در مقطع کنونی بر توسعه اقتصادی / اجتماعی / فرهنگی ایران (صنعت، معدن، کشاورزی، نفت و گاز، ساختمان، خدمات، گردشگری، تجارت، فناوری و...) تأکید شود تا با تکیه بر توانمندی منابع انسانی و بهره گیری از الگوی مقبول ملی، گام های بلندی به سوی اهداف توسعه همه جانبه برداشته شود.

بدین منظور اهداف میانی مورد نظر بدین شرح اعلام می شود:

۱- رشد اقتصادی و کنترل تورم

دستیابی به رشد اقتصادی دو رقمی (میانگین ده درصد) و کاهش تورم تا مرز تک رقمی (زیر ده درصد) به عنوان اهداف جسورانه اما قابل دسترس، تعیین می شود. با لحاظ کردن متوسط سالیانه ده درصد رشد، سالیانه یک میلیون فرصت شغلی جدید فراهم خواهد شد و حجم اقتصاد ایران از ۵۰۰ میلیارد دلار در سال ۱۴۰۰ به ۳۵۰۰ میلیارد دلار در سال ۱۴۲۰ افزایش خواهد یافت.

$$\text{میلیارد دلار } ۳۳۶۴ = ۵۰۰ * (۱/۱)^{۲۰}$$

۲- سطح رفاه

برای جلوگیری از تشدید فشار اقتصادی بر زندگی روزمره مردم

و ضرورت ارتقاء رفاه ملی در عصر توسعه، استحصال و تخصیص ۳/۸ میلیون بشکه نفت، ۷۰۰ میلیون مترمکعب گاز و ۳۰۰ هزار بشکه میعانات در روز برای مصارف داخلی و همچنین صادرات محصولات نفتی جهت تأمین بودجه، ملاک عمل دولت است. تأمین منابع مالی برای برنامه‌های توسعه با استفاده حداکثری از منابع خارجی ارزان قیمت خارجی (پس انداز سایر ملل) و پرهیز از افزایش قیمت‌ها مورد توجه و کنترل برنامه خواهد بود.

۳- تأمین مالی از منابع خارجی

استفاده از منابع خارجی برای سرمایه‌گذاری مستقیم، استفاده از مکانیسم‌های فاینانس و بای بک، جذب منابع هموطنان ایرانی خارج از کشور برای تحقق اهداف رشد اقتصادی و توسعه، مورد توجه جدی این برنامه خواهد بود.

۴- نفت و گاز

نظر به اهمیت وجود نفت و گاز به عنوان ثروت ملی و مزیت برتر در اقتصاد ایران و با عنایت به روند آتی کاهش نقش نفت در اقتصاد جهانی به عنوان آخرین فرصت جهش در اقتصاد ایران، سرمایه‌گذاری برای افزایش تولید نفت خام تا سال ۱۴۱۰، به میزان ۷ میلیون بشکه در روز و گاز طبیعی به میزان ۱/۲ میلیارد مترمکعب در روز، دستیابی به تکنولوژی‌های جدید و افزایش ضریب بازیافت مخازن، عقد قراردادهای درازمدت فروش نفت و گاز، استفاده حداکثری از ظرفیت ترانزیت نفت و گاز ایران، استفاده از ظرفیت نفت و گاز و میعانات به عنوان خوراک برای توسعه صنعتی کشور، مد نظر برنامه خواهد بود.

۵- درآمدهای توسعه نفت

درآمدهای (بیست ساله) آینده کشور ناشی از افزایش تولید نفت و گاز پس از کسر هزینه‌های تولید و سهم ۳۵ درصدی صندوق توسعه ملی، به توسعه زیرساخت‌های کشور و سرمایه‌گذاری برای افزایش تولید نفت و گاز اختصاص می‌یابد.

بالحاظ کردن ۳ میلیون بشکه افزایش تولید روزانه نفت به نسبت شرایط موجود و متوسط قیمت ۵۰ دلار برای هر بشکه، درآمد بیست ساله برای توسعه زیرساخت‌ها و نیز سرمایه‌گذاری در میادین نفت و گاز ۷۰۰ میلیارد دلار برآورد می‌شود.

میلیارد دلار $711 = (100 - 35) * \text{سال } 20 * \text{روز } 365 * 50 * (3 * 10^6)$

این درآمد برای اجرای برنامه‌های توسعه زیرساختی کشور با پیشنهادهایی به شرح زیر مصرف می‌گردد:

- توسعه منابع آب کشور شامل آبخیزداری، ساخت و تکمیل سدهای کوچک و بزرگ ذخیره آب و مهندسی رودخانه‌ها با هدف استفاده حداکثر از منابع آب و به حداقل رساندن خسارات ناشی از خشکسالی و سیل و نیز تأمین و انتقال آب از دریا برای تأمین کسری آب شرب و صنعت
- تکمیل و توسعه نیروگاه‌ها، انرژی‌های پاک و تجدیدپذیر و شبکه توزیع انرژی کشور
- تکمیل شبکه راه‌آهن کشور
- توسعه شبکه اتوبان‌های کشور
- توسعه مترو و حمل‌ونقل مدرن شهرهای بالای ۵۰۰ هزار نفر
- ایجاد و توسعه شبکه راه‌آهن سریع السیر برقی کشور
- توسعه زیرساخت‌های IT و ICT
- توسعه فرودگاه امام خمینی با ظرفیت شصت میلیون نفر مسافر در سال

- توسعه فرودگاه‌های کشور و تجهیز یک ناوگان هواپیمایی بین‌المللی
- توسعه دانشگاه‌های مادر و تجهیز و ارتقای آنها به سطح قابل قبول بین‌المللی
- توسعه شبکه‌های بهداشت و درمان کشور
- توسعه و نوسازی مدارس و ارتقای امکانات آموزشی کشور
- توسعه بنادر جنوبی و شمالی کشور
- توسعه شبکه فاضلاب شهرهای با جمعیت بیش از ۱۰۰ هزار نفر
- توسعه زیر ساخت‌های ورزشی و تربیت بدنی کشور
- سایر طرح‌های توسعه زیرساختی

«بسته‌های طرح‌های زیرساختی» متناسب با تعیین «مابه‌ازای» آن از توسعه میادین نفتی، از طریق مناقصه بین‌المللی و با تعیین سهم مشخص برای پیمانکاران داخلی، به سرمایه‌گذاران خارجی ذیصلاح واگذار می‌شود.

منابع مالی مورد نیاز برای طرح‌های زیر ساختی مورد نظر، توسط سرمایه‌گذاران خارجی تأمین و تأدیه اصل و فرع این منابع از محل صادرات نفت انجام خواهد شد.

عقد قراردادهای توسعه زیر ساخت‌ها و میادین در دوره چهارساله دولت سیزدهم قابل انجام است. پیش‌بینی می‌شود دوره زمانی اجرای پروژه‌ها ۱۰ سال و دوره بازپرداخت دیون ۲۰ ساله خواهد بود.

۶- تأمین منابع مالی بخش غیردولتی برای اجرای طرح‌های توسعه

- استفاده حداکثر از ظرفیت بورس برای تجهیز منابع و گسترش مشارکت ملی در توسعه اقتصادی کشور

- تعیین «ارزش حال درآمدهای بیست ساله صندوق توسعه ملی» به روش‌های شناخته شده بین‌المللی برآورد درآمدهای آینده و تنزیل آن Discount rate و انتشار انواع اوراق ارزی در بازارهای بین‌المللی برای تجهیز منابع.

با نگاهی واقع‌بینانه، برآورد می‌شود ارزش حال درآمدهای بیست ساله صندوق توسعه ملی به میزان ۴۰۰ میلیارد دلار بوده و با لحاظ مشارکت «یک به یک» صندوق و بانک‌های داخلی و خارجی برای یک دوره ده ساله بالغ بر ۸۰۰ میلیارد دلار منابع ارزی در دسترس خواهد بود. این منابع به صورت وام برای توسعه صنعتی به بخش‌های غیردولتی با رعایت دو اصل توازن منطقه‌ای و توازن اجتماعی تخصیص داده خواهد شد.

- با در نظر گرفتن ۷۰۰ میلیارد دلار برای توسعه زیرساخت‌ها و میادین نفت

و ۸۰۰ میلیارد دلار برای توسعه بخش‌های غیردولتی طی ده سال ظرفیت سرمایه‌گذاری از منابع خارجی بدون لحاظ کردن سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی سالانه ۱۵۰ میلیارد دلار خواهد بود.

- ستاد اقتصادی دولت با توجه به اهداف رشد اقتصادی دو رقمی و تورم یک رقمی و بررسی ظرفیت‌های انسانی و قدرت جذب اقتصادی کشور سطح استفاده از این منابع را تعیین خواهد کرد

۷- توسعه پایدار اجتماعی

در برنامه‌های توسعه اقتصادی، اختصاص دستاوردهای توسعه به همه

طبقات جامعه، امری مهم و جدی تلقی می‌شود. تقویت طبقه متوسط و ارتقاء بخش قابل ملاحظه‌ای از طبقات ضعیف جامعه و انتقال آنها به مدار طبقه متوسط از اهداف این برنامه می‌باشد.

برای دستیابی به هدف افزایش دارایی مردم، به خصوص طبقات متوسط و پایین جامعه، ۳۵٪ سهام طرح‌هایی که از منابع صندوق توسعه ملی یا از منابع خارجی با تضمین دولت استفاده خواهند کرد، به دهک‌های مورد نظر به صورت اقساط واگذار می‌شود. با چنین تدبیری، طی ده سال به میزان ۲۸۰ میلیارد دلار سهام به طبقات متوسط و پایین جامعه واگذار خواهد شد.

۸- توسعه متوازن منطقه‌ای

اجرای برنامه‌های توسعه در کشور باید به توسعه متوازن مناطق کشور و سکونت گاه‌های شهری و روستایی با هدف آبادانی فراگیر سرزمین و کنترل مهاجرت در مبداء و به حداقل رساندن جابه‌جایی جمعیت منجر شود.

برای تحقق این هدف، شهرهای با جمعیت ۵۰ تا ۲۰۰ هزار نفر (۱۷۰ شهر) به عنوان قطب‌های توسعه کشور انتخاب می‌شوند که با توجه به تأثیرگذاری پیرامونی تا شعاع ۵۰ کیلومتر، بیش از ۹۰ درصد سکونتگاه‌های کشور / به جز استان‌های تهران و البرز / از برنامه‌های توسعه به خوبی بهره مند خواهند شد.

۹- بودجه

به منظور تأمین هزینه‌های جاری از محل درآمدهای مالیاتی، سهم بودجه عمومی کشور از درآمدهای نفتی تا سقف تولید ۳/۸ میلیون بشکه در روز تعیین و پس از اعمال نرخ جدید ارز، سقف هزینه‌های جاری در سطح

هزینه‌های سال نخست دولت جدید، تثبیت خواهد شد. افزایش هزینه‌های جاری دولت و دستگاه‌های اجرایی، صرفاً از محل افزایش درآمد اختصاصی آنها یا افزایش درآمدهای مالیاتی کشور امکان‌پذیر خواهد بود.

۱۰- مالیات

اجرای طرح جامع مالیاتی با هدف جلوگیری حداکثری از فرار مالیاتی و اعمال جرایم مؤثر به منظور تقویت تولید و افزایش خدمات به مردم در دستور کار دولت قرار خواهد گرفت.

۱۱- بهبود فضای کسب و کار

اصلاح و کاهش مقررات دست و پاگیر به منظور توسعه فضای کسب و کار و ارتقای چشمگیر جایگاه ایران، ضرورت اجتناب‌ناپذیر برای رفع موانع تحقق اهداف توسعه خواهد بود.

۱۲- بانک

تقویت جایگاه بانک مرکزی به عنوان نهادی مستقل، اصلاح ساختار و ادغام بانک‌های تجاری کشور، سرمایه‌گذاری دولت در بانک‌های دولتی و تخصصی، جلوگیری از دخالت دولت در تخصیص منابع بانک‌ها از جمله تکالیف و سیاست‌های مورد نظر خواهد بود.

۱۳- نرخ ارز

حمایت از صادرات، تعدیل سالانه نرخ ارزهای خارجی بر اساس مابه‌التفاوت تورم داخلی / ریال / و تورم جهانی / ارز / با هدف حفظ قدرت رقابت تولیدات ایران در بازارهای جهانی تا مرحله رقابتی شدن نرخ ارز، مد نظر دولت خواهد بود.

۱۴- صندوق‌های بازنشستگی

اصلاح ساختار صندوق‌های بازنشستگی و سوق دادن آنها به سمت شکل‌گیری منطقی بنگاه‌های سرمایه‌گذاری و کاهش تدریجی اتکاء صندوق‌ها به بودجه عمومی، از اهداف پیش روی دولت خواهد بود.

دولت در جایگاه مسئولیت مهم صیانت از روند توسعه ملی، در
استقرار و تقویت

زیرساخت‌های اقتصادی توسعه کشور مسئولیت اول و تعیین
کننده‌ای خواهد داشت.

این نقش به هیچ عنوان نافی استقلال اقتصادی بخش خصوصی
نیست و دولت از هرگونه دخالت بیجا در تکالیف و اختیارات ذاتی
بنگاه‌های اقتصادی پرهیز خواهد کرد.

تحقق راهبرد محوری توسعه اقتصادی اجتماعی و فرهنگی کشور،
مستلزم افزایش کارآمدی
در منظومه حاکمیت و دولت است.
بدین منظور اصلاحاتی بدین شرح پیشنهاد می‌شود:

□ سیاست داخلی

با تکیه بر ارزیابی و محک تجربه‌های پیشین نظام سیاسی کشور از
انتخاب اولین رئیس‌جمهور تاکنون (قبل و بعد از اصلاح قانون اساسی)،
بازنگری در روابط رئیس‌جمهور با نهاد رهبری، قوای قضائیه و مقننه،
نیروهای مسلح و نهادهای عمومی و اهتمام به استقرار دولتی فراگیر،
کارآمد، منسجم، حداقلی و هماهنگ به مثابه "دولت نظام جمهوری

اسلامی ایران“ که فراتر از قوه مجریه است، ضرورت تام دارد.

**تنفیذ رأی ملت توسط مقام معظم رهبری را می توان
بمتابه تنفیذ برنامه های رئیس جمهور
تلقی و به عنوان برنامه حاکمیت نظام به رسمیت شناخت**

- پذیرش، تقویت و کاربست احزاب و جبهه های سیاسی به عنوان ابزار اعمال دموکراسی
- استقرار نظام چند حزبی بر اساس گرایش های فکری و سیاسی وفادار
- پذیرش رقابت در خط مشی ها، برنامه ها و سیاست ها و وحدت نظر در دفاع از کیان نظام و تمامیت ارضی ایران
- تعریف، تبیین و شفاف سازی کامل تعهدات متقابل احزاب و جبهه های سیاسی با نظام
- ارتقای نقش تعیین کننده انتخابات و داوری مردم
- تعریف حقوق اکثریت و اقلیت و جلوگیری از حذف اقلیت جزو تکالیف ذاتی و تدابیر سیاسی دولت مستقر
- ارتقای منزلت و جایگاه شهروندی و تأمین حقوق آنان
- حمایت از اتحادیه ها و سازمانهای مردم نهاد و تشکل های صنفی
- واگذاری تصدی های دولت به سازمانهای مردم نهاد، مأموریت مستمر دولت
- تشکیل دولت فن گرا با حضور تواناترین و پاک ترین مدیران متخصص کشور از همه گروه های سیاسی و فکری بر اساس وزن سیاسی و اجتماعی آنها، مناسب ترین ساز و کار برای توفیق دولت در تأمین مصالح ملی خواهد بود.

□ سیاست خارجی

- اعمال یکپارچه و هماهنگ سیاست‌های منطقه‌ای و بین‌المللی، تحت نظارت عالیه مقام معظم رهبری، استفاده از قدرت و نفوذ منطقه‌ای و بین‌المللی ایران برای گفت‌وگو و دستیابی به توافق عزتمند با سایر دولت‌ها، با هدف ارتقاء منافع ملی ایران (قدرت ملی، مهم‌ترین ساز و کار برای مصالحه است و ابزاری برای جنگ سرد و یا گرم به حساب نمی‌آید).
- تقویت و گسترش روابط ایران با کشورهای اسلامی و عربی، با عرفی کردن سیاست خارجی و ارتقای سطح حضور ایران در حوزه نفوذ سیاسی (حوزه مقاومت) و نفوذ تاریخی (حوزه تمدن آسیایی) به حضوری همه جانبه و تشکیل بلوکهای اقتصادی منطقه‌ای.
- صیانت از استقلال سیاسی نظام جمهوری اسلامی، ایفای نقش کارآمد ایران در تعامل و تقویت روابط منطقه‌ای - بین‌المللی.
- توسعه مناسبات امنیتی پایدار در خاورمیانه و مشارکت کشورهای پیرامونی به خصوص کشورهای حریم خلیج فارس برای استقرار و تقویت امنیت منطقه‌ای.
- تلاش ایران در راستای حمایت از فرهنگ جهان‌عاری از خشونت و خصیصه‌های آن، از طریق مشارکت فعال دولت‌ها در نهادهای اجماع‌ساز بین‌الملل.

□ تشکیلات نظام و دولت، مدیریت و منابع انسانی

- تشکیل « نهاد عالی هماهنگی » به ریاست عالیه رهبری و با نیابت رئیس‌جمهور و عضویت روسای قوای قضاییه، مقننه و معاونان رئیس‌جمهور، رئیس کل ستاد نیروهای مسلح برای ایجاد انسجام و هماهنگی نهادهای نظام

- این نهاد عالی‌ترین مرکز تعیین سیاست کلی نظام با مشورت مجمع تشخیص مصلحت و ایجاد هماهنگی در کشور خواهد بود.
- تقویت و ارتقاء جایگاه هیئت وزیران و بازسازی اقتدار دولت به عنوان بالاترین نهاد اجرائی کشور از طریق ایجاد ارتباط سازمانی نهادهای تأثیرگذار از جمله شورایی عالی امنیت ملی، شورایی عالی انقلاب فرهنگی، با دولت و نیز تقویت جایگاه وزارت خانه‌های دفاع و دادگستری با تغییر ساختار نهاد ریاست جمهوری به عنوان بالاترین سطح هرم قوه مجریه،
- رئیس جمهور علاوه بر معاون اول، دارای معاونانی به شرح زیر خواهد بود که همگی عضو هیئت وزیران هستند.
- معاون سیاسی امنیتی به عنوان دبیر شورایی عالی امنیت ملی
- معاون فرهنگی رئیس جمهور به عنوان دبیر شورایی عالی انقلاب فرهنگی
- معاون اقتصادی رئیس جمهور و رئیس سازمان برنامه و بودجه به عنوان هماهنگ کننده ستاد اقتصادی
- معاون اجرائی رئیس جمهور به عنوان رئیس نهاد و ریاست عالی کلیه ستادهای هماهنگی و اجرائی
- استقرار تیم منسجم و هماهنگ در ستاد اقتصادی دولت، متشکل از معاون اقتصادی رئیس جمهور و رئیس سازمان برنامه و بودجه، وزیر امور اقتصاد و دارائی و رئیس کل بانک مرکزی برای تحقق هدف مذکور و سپردن مأموریت تنظیم سیاست‌های مالی و پولی به آنان و نظارت مداوم برای تحقق اهداف تعیین شده.
- پیشنهاد یکی از معاونین قوه قضائیه به عنوان وزیر دادگستری و رئیس ستاد کل نیروهای مسلح یا قائم مقام او به عنوان وزیر دفاع
- بازگرداندن قدرت و مسئولیت به مدیران سطوح مختلف دولتی و

- جلوگیری از دخالت نهادهای نظارتی و تقنینی در امور اجرایی تعیین و تحدید پست‌های سیاسی و نظامی و انتظامی در سطوح مختلف مدیریت کشور و سیاست زدایی از پست‌ها و مدیریت‌های فنی و اجرایی
- پیشگیری از تعدیل نیروی انسانی در بخش‌های دولتی قبل از دستیابی کشور به نرخ بیکاری ۸٪ و کمتر
- توسعه تأمین اجتماعی، افزایش حقوق و دستمزدها، بالاتر از نرخ تورم برای جبران کاهش قدرت خرید عامه مردم

□ بهداشت و درمان

تاکید بر بهداشت عمومی و بازنگری طرح تحول سلامت و واگذاری نقش محوری درمان به شرکت‌های بیمه، تقویت و توسعه بیمه‌های درمانی و ایجاد پوشش کامل خدمات درمانی در کشور.

□ نظارت مستمر بر فرایند سلامت عملکرد مسئولان

- تقویت و توجه جدی به رسانه‌ها و رسالت مطبوعات و تضمین امنیت رسانه‌ای برای تأمین زمینه‌های اجتماعی و مبارزه با فساد دولتی، حاکمیتی.
- ایجاد فرصت‌های برابر برای دستیابی به اطلاعات (معماری اطلاعات) و امکانات،
- استفاده از فناوری‌های نوین و ابزارهای مدرن الکترونیکی به منظور اعمال شفافیت در کلیه سطوح مدیریت کشور و تحقق کامل دولت الکترونیک
- برخورد قاطع و زود هنگام نسبت به هر نوع سوء استفاده از قدرت و فساد جزئی و کلی

کارگران
حزب کارگران سازندگی ایران